

Arrest

nr. 315 048 van 18 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 20 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch en Armeens staatsburger van Georgische en Armeense origine, geboren op (...) in Tbilisi. In 2012 huwde u kerkelijk met I.(...) A.(...) (O.V. nr. (...), CGVS ref. (...)). Samen hebben jullie een dochter, I.(...) M.(...)(° (...)). Op (...) december 2023 huwde u wettelijk met A.(...).

Toen u ongeveer 15 jaar oud was, werd u een eerste keer veroordeeld voor 3 jaar gevangenisstraf. In 2009, een maand na uw vrijlating, werd u terug veroordeeld en naar de gevangenis gestuurd. D.(...) S.(...) heeft toen tegen u getuigd. Beide keren werd u valselijk beschuldigd en veroordeeld. In de gevangenis onderging u wanpraktijken en foltering en door medegedetineerden en gevangenisbewakers. U werd onder andere toegetakeld door D.(...) R.(...). Na dit incident kende u vier jaar lang problemen met het criminele milieu in de

gevangenis. Op 16 december 2015 werd u vrijgelaten uit de gevangenis. Na uw vrijlating in 2015, werd u opgewacht door twee personen. Zij begonnen te schieten naar u toen u toekwam. U zag dat een van de daders een vriend was van D.(...) R.(...). U kon ontsnappen. Na uw vrijlating waarschuwde de overheid u ook 2 à 3 drie keer om weg te gaan. U ging naar Rusland en verbleef daar 1,5 jaar bij uw oom.

D.(...) S.(...) werd lid van het criminele milieu in Georgië. In dat milieu wordt het niet getolereerd als u iemand verklikt waardoor D.(...) S.(...) wilde vermijden dat u zou verspreiden dat hij tegen u getuigde in 2009. Om die reden wil D.(...) S.(...) u doden.

Eens teruggekeerd uit Rusland waarschuwde de overheid u nog eens om weg te gaan. De overheid zei dat ze u onterecht zouden opsluiten als u niet wegging. Ze zouden u onterecht veroordelen omdat u al in de gevangenis zat.

In 2019 verliet u Georgië en ging u naar Zwitserland. Op 9 april 2019 registreerden de Zwitserse asieliinstanties uw asielaanvraag. Op 21 augustus ontving u uw beslissing. Internationale bescherming werd u geweigerd, maar u ontving wel een tijdelijke verblijfsvergunning, een zogenaamde F-kaart. In Zwitserland werd u beschuldigd van diefstal, maar u werd uiteindelijk vrijgesproken na een twee jaar hangende rechtszaak. Nadat u uzelf verwondde in Zwitserland werden uw verwondingen met een nietjesmachine genaaid.

Op 9 februari 2022 kwamen uw partner en dochter aan in Zwitserland. Omdat uw vrouw en dochter werden teruggestuurd naar Georgië op 10 oktober 2023 verliet u op 14 november 2023 vrijwillig Zwitserland. Eens teruggekeerd naar Georgië verbleef u eerst samen met uw gezin bij uw schoonmoeder gedurende anderhalve maand. Hierna ging u terug in Vazis Ubani in Tbilisi wonen bij uw moeder.

Ongeveer vier maanden voor het persoonlijk onderhoud, dus januari 2024, werd u aangevallen buiten voor de inkomhal van uw appartement. U was samen met uw broer, G.(...)) en uw echtgenote s' nachts sigaretten gaan kopen. Bij terugkomst werd u opgewacht door twee personen. Ze wouden u aanvallen maar uw broer beschermde u waardoor hij meerdere messteken ontving. Via uw kennis, G.(...) M.(...) had u gehoord dat D.(...) S.(...) achter deze aanval zat.

U verliet samen met uw echtgenote en dochter Georgië op 23 maart 2024. U reisde met het vliegtuig via Turkije en Hongarije tot in België. Op 23 maart 2024 arriveerde u in België en op 25 maart 2023 registreerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) uw verzoek om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legden u en uw partner volgende documenten neer: uw originele huwelijksakte, jullie originele identiteitskaarten, het originele paspoort van uw dochter, uw originele verblijfskaart van Zwitserland, een origineel document ter bevestiging van uw asielaanvraag in Zwitserland, uw origineel Georgisch en Armeens paspoort, uw origineel rijbewijs van Armenië, foto's van de verwondingen van uw broer G.(...)), het medisch attest en de geboorteakte van uw broer G.(...)), medische documenten van uw broer G.(...)), een USB- stick, originele documenten van uw psycholoog in Zwitserland, origineel document van uw vrijlating en veroordeling, een document met lijst van martelaars, originele documenten van de rechtbank van Zwitserland, foto's van u en originele medische documenten van uw 10-jarig gevangenschap.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op het persoonlijk onderhoud verklaarde u neurose te hebben en te lijden aan een depressie (CGVS, p. 9). Desondanks legde u geen medische attesten neer waaruit zou kunnen blijken dat u op het moment van het persoonlijk onderhoud niet in staat zou geweest zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Bovendien gaf u bij aanvang aan dat u zich klaar voelde om het interview af te leggen en dat het goed gaat met uw gezondheid (CGVS, p. 2). De medische attesten die u neerlegde zijn van uw psycholoog in Zwitserland waar u twee jaar en half een behandeling kreeg (CGVS, p. 9-10). In een attest dd. 13 oktober 2022 wordt de diagnose PTSS en een ernstige emotioneel instabiele persoonlijkheidsstoornis vastgesteld. Er wordt daarin ook gesteld dat u lijdt aan ernstige depressieve symptomen waarvoor u psychotrope medicijnen kreeg toegediend. Een ander document dd. 11 april 2022 vermeldt dat u sinds november 2021 een psychiatrisch psychotherapeutische behandeling volgt. Een derde attest dd. 20 april 2022 van een Centrum voor Verslavingsgeneeskunde waar u een behandeling kreeg die zich beperkte tot verslaving specifieke en somatische interventies. Over het geheel van de medische attesten

moet worden vastgesteld dat ze geen enkele informatie bevatten over hoe men tot de gestelde diagnoses is gekomen. Noch wordt op enige wijze toegelicht in de attesten of de psychische problematieken eventueel een invloed zouden kunnen hebben op uw vermogen om op volwaardige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Uw echtgenote verklaarde, na een confrontatie met een tegenstrijdige verklaring van u, dat u lijdt aan cognitieve problemen door al de vechtpartijen die u meemaakte in de gevangenis (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). Desondanks wordt hiervan geen enkel medisch attest neergelegd en blijkt niet uit gehoorverslag dat u niet in staat was om de vragen te begrijpen en te beantwoorden. Het persoonlijk onderhoud kende verder een normaal verloop waarbij u in staat bleek om uw asielmotieven uiteen te zetten en de u gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden (CGVS, pg 10 en 11). Daarenboven dateren de medische attesten van uw tijd in Zwitserland en legde u geen enkel recente medische of psychologisch stuk neer waaruit uw huidige psychologische toestand kan worden afgeleid. De aangehaalde nood is bijgevolg niet van aard om aan te tonen dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn gekomen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië verlaten hebt uit vrees gedood te worden door D.(...) S.(...) en D.(...) R.(...) uit het criminele milieu (CGVS, p. 16). Daarnaast vreest u ook onterecht veroordeeld te worden door de Georgische Staat (CGVS, p. 16).

Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken

Vooreerst zijn er volgende elementen uit uw voorgaand asielparcours die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Zo moet vastgesteld worden dat u al een keer op 27 januari 2019 Georgië verliet (zie administratief dossier, Zwitsers asioldossier). Op 9 april 2019 registreerden de Zwitserse asielinstanties uw asielaanvraag (zie Zwitsers asioldossier). Op het persoonlijk onderhoud verklaarde u hierover incorrect dat u een positieve beslissing had gekregen in Zwitserland en dat u de vluchtelingenstatus had gekregen (CGVS, p. 13). De beslissing die u kreeg van de Zwitserse asielinstanties was geen positieve beslissing en u kreeg de vluchtelingenstatus niet (zie Zwitsers asioldossier). Integendeel op 4 november 2019 werd uw asielaanvraag afgewezen door de Zwitserse asielinstanties (zie Zwitsers asioldossier). U ondernam een poging om het CGVS te misleiden over de uitkomst van de Zwitserse asielprocedure wat uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Verder wijst het CGVS op het feit dat het verzoek tot internationale bescherming dat u indiende bij de Zwitserse autoriteiten en uw asielaanvraag – dewelke u op dezelfde asielmotieven als uw huidige asielaanvraag baseerde – er afgesloten werd met een weigeringsbeslissing (CGVS, p. 13). Dit gegeven vormt reeds een eerste indicatie die de geloofwaardigheid/gegrondheid van uw asielrelaas danig ondermijnt.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u, ondanks u nog een tijdelijke verblijfsvergunning had in Zwitserland, toch ervoor koos om vrijwillig Zwitserland te verlaten en terug te keren naar Georgië op 14 november 2023 (zie Zwitsers asioldossier). Nochtans koesterde u toen al uw vrees voor het criminele milieu en de autoriteiten (CGVS, p. 13). U verklaarde mee te zijn teruggekeerd met uw vrouw, die geen legaal verblijf had in Zwitserland omdat ze in groot gevaar was in Tbilisi (CGVS, p. 14). Nochtans was uw echtgenote voorgaand aan haar vertrek naar Zwitserland 2 jaar en half in Tbilisi zonder u (CGVS, p. 14). Toen u erop werd gewezen dat die vaststelling de geloofwaardigheid aantast van uw bewering dat uw vrouw in Tbilisi groot gevaar loopt, verklaarde u dat ze altijd op verschillende plaatsen moest verblijven (CGVS, p. 15). Uw echtgenote zelf verklaarde daarentegen niet genoodzaakt te zijn geweest om op verschillende adressen te verblijven uit veiligheidsoverwegingen toen u in Zwitserland was (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). Geconfronteerd met uw verklaring verklaarde uw echtgenote dat u kortgeschoold bent en cognitieve problemen hebt (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). Deze cognitieve problemen worden op geen enkele manier gestaafd waardoor het bij blote beweringen blijft. De vaststelling dat u vrijwillig terugkeerde naar Georgië tast op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan. Daarnaast tast de vaststelling dat u verklaarde dat uw echtgenote ondergedoken leefde terwijl dit niet zo bleek te zijn wederom uw algemene geloofwaardigheid aan omdat u opnieuw een poging ondernam om het CGVS te misleiden, dit keer over de veiligheidssituatie van uw echtgenote.

Uw aangetaste algemene geloofwaardigheid en uw persoonlijk gedrag, dat niet in overeenstemming te brengen valt met het bestaan van een gegronde vrees, plaatsen reeds een voorbehoud bij de

geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vluchtmotieven. Los daarvan tasten volgende elementen de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Wat betreft uw problemen met de overheid en uw vrees voor een nieuwe onterechte veroordeling moet worden opgemerkt dat hieraan geen geloof kan worden gehecht om volgende redenen:

Volgens uw verklaringen heeft de overheid u in totaal 10 jaar lang opgesloten voor niets en u vreest nu opnieuw onterecht veroordeeld te worden omwille van uw verleden (CGVS, p. 17 en 19). Uit niets blijkt echter dat er u effectief een nieuwe veroordeling boven het hoofd hangt. Zo verklaarde u geen enkel concreet probleem te hebben gehad met de autoriteiten na uw terugkeer uit Zwitserland (CGVS, p. 19). U zei na uw terugkeer uit Rusland nog te zijn gewaarschuwd door de overheid maar hierna geen probleem meer gehad te hebben met de overheid buiten dat de overheid geen reactie hadden bij de steekpartij (CGVS, p. 19). Later bleek dat u geen klacht indiende na de steekpartij waardoor ook logischerwijze geen reactie van de politie volgt (zie verder). Overigens kon u probleemloos Georgië verlaten met uw paspoort via de luchthaven van Tbilisi. U reikt dus geen enkele concrete indicatie aan waaruit zou kunnen blijken dat de overheid u onterecht zou willen veroordelen. De door u aangehaalde vrees is dus volstrekt hypothetisch.

De Georgische Staat stuurt volgens u dagelijks gedetineerden die zijn vrijgekomen onterecht terug naar de gevangenis (CGVS, p. 20). De door u beschrijven praktijken van de Georgische Staat vallen echter niet te rijmen met objectieve informatie waarover het CGVS beschikt over de werking van de rechtsgang in Georgië (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf).

Daarenboven kunnen vraagtekens worden geplaatst bij uw bewering twee maal onterecht veroordeeld te zijn geweest door de Georgische Staat. U legt hiertoe geen enkel begin van bewijs neer. Nochtans legt u een groot aantal documenten neer, maar niet de vonnissen van de rechtbanken waarin o.a. de motivatie van de rechter te lezen is. U legt louter een document neer waarin de rechtsartikelen staan die u heeft overtreden volgens de rechtbank (CGVS, p. 22). Helemaal opmerkelijk wordt het wanneer u verklaarde niet in beroep te zijn gegaan tegen uw veroordelingen (CGVS, p. 22). Indien u daadwerkelijk van mening was onterecht veroordeeld te zijn kan niet ingezien worden waarom u niet heeft geprobeerd die veroordelingen aan te vechten in beroep. U gaf als reden hiervoor dat dit geen zin had en dat het veel geld kostte om in beroep te gaan (CGVS, p. 22). Dit zijn blote beweringen die u op geen enkele wijze staakt met objectieve elementen. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft uw problemen met D.(...) S.(...) en D.(...) R.(...) moet worden vastgesteld dat die geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat het hier uitsluitend om een gemeenrechtelijk en interpersoonlijk conflict gaat. U verklaarde dat D.(...) S.(...) u nu wilt vermoorden omdat hij u in 2009, toen hij nog niet behoorde tot het criminele milieu, verklikte en beschuldigde bij de politie (CGVS, p. 17). Momenteel behoort hij wel tot het criminele milieu en in dat milieu wordt het niet getolereerd dat iemand iemand anders verklikt waardoor D.(...) S.(...) nu bang is dat u het aan iemand zou vertellen (CGVS, p. 18). D.(...) S.(...) zou in grote problemen komen als het uitkomt dat hij u verklikt waardoor hij u wil vermoorden om dat te vermijden (CGVS, p. 18). Wat D.(...) R.(...) betreft, blijkt uit uw verklaringen dat u niet weet waarom hij u nu bij een terugkeer naar Georgië zou aanvallen (CGVS, p. 19). Een reden is wat hij heeft gedaan in de gevangenis met u (CGVS, p. 19). Hieruit kan dus geenszins worden opgemaakt dat D.(...) R.(...) u zou viseren omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan vastgesteld worden dat u omwille van redenen zoals bepaald in voornoemde Conventie van Genève niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u niets heeft ondernomen om uw situatie aan te klagen (zie verder).

Daarnaast zijn er ook geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming om volgende redenen:

U verklaarde dat D.(...) S.(...) achter de steekpartij zat in januari 2024, het incident dat maakte dat u besloot om Georgië te verlaten. Dit blijft echter bij een blote bewering van uw kant. U zei deze informatie van een kennis te hebben gekregen maar u heeft geen idee hoe die kennis van u er is achter gekomen dat D.(...) S.(...) de steekpartij had georganiseerd vanuit Frankrijk waar hij nu verblijft (CGVS, p. 17). Gevraagd of uw kennis bewijs heeft dat D.(...) S.(...) achter die steekpartij zat, verklaarde u dat niet te weten en eigenlijk nooit te hebben gevraagd naar bewijzen (CGVS, p. 18). Die kennis zou gewoon tegen u hebben gezegd dat D.(...) S.(...) erachter zit en dat je voorzichtig moet zijn (CGVS, 18). U slaagt er dus niet in aannemelijk te maken dat D.(...) S.(...) daadwerkelijk achter de steekpartij zit.

Wat betreft de steekpartij zijn er ook nog volgende bevreemdende elementen op te merken die doen twijfelen aan de geloofwaardigheid ervan:

U verklaarde dat twee personen met een hoodie u, uw broer en uw echtgenote hadden opgewacht (CGVS, p. 12). Volgens u was dit een poging van D.(...) S.(...) om u te vermoorden (CGVS, p. 17). In dat geval is het echter heel opmerkelijk dat enkel uw broer werd geraakt en zowel u als uw echtgenote hier geen enkele verwonding aan overhielden (CGVS, p. 20). Ze waren namelijk met twee aanvallers waardoor niet kan ingezien worden indien ze effectief u wouden raken, dat dan niet gelukt is maar het wel gelukt is om uw broer zwaar toe te takelen. U verklaarde hierover dat uw broer u volledig afdekte toen het mes onderweg was richting u (CGVS, p. 20). Dit gebeurde in enkele seconden zei u en wanneer de burens begonnen te schreeuwen zouden de daders zijn weggevlucht (CGVS, p. 20). Indien de daders het effectief op u hadden gemunt en u effectief daarbij aanwezig was kan niet ingezien worden waarom het hen niet zou zijn gelukt om u ook maar enige verwonding toe te dienen (CGVS, 20).

Daarnaast is het bevreemdend dat u en uw echtgenote verschillende verklaringen afleggen over wie toen de ambulance belde (CGVS, p. 21). Zo verklaarde u te denken dat uw echtgenote en de burens de spoeddiensten hadden verwittigd (CGVS, p. 21). Uw echtgenote daarentegen verklaarde geen ambulance te hebben gebeld, maar zij denkt dat de burens de ambulance belde (CGVS, gehoorverslag partner, p. 8). Geconfronteerd met uw verklaring zei uw echtgenote dat ze dat niet heeft gedaan en dat ze hysterisch was toen (CGVS, gehoorverslag partner, p. 8). Het is opmerkelijk dat u denkt dat uw echtgenote de spoeddiensten heeft verwittigd terwijl uw echtgenote stelt te hysterisch te zijn geweest en daartoe niet in staat was. Dit doet opnieuw twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder slaagt u er ook niet in aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade door D.(...) R.(...). Hij zou u hebben verwond in de gevangenis en twee maanden voor uw vertrek naar Zwitserland in 2019 zou hij u hebben beschoten (CGVS, p. 18). Deze incidenten hebben lange tijd geleden plaatsgevonden en na uw terugkeer naar Georgië, waar u terug op uw oud adres ging wonen in Tbilisi, heeft u geen enkel ander incident meegemaakt met D.(...) R.(...)(CGVS, p. 18). Bovenal relativeert de vaststelling dat u niet eens weet waarom hij u zou aanvallen enorm de door u beweerde vrees ten opzichte van hem (CGVS, p. 19). Er heeft dus geen enkel incident meer plaatsgevonden, noch is er enige concrete indicatie waaruit zou kunnen worden opgemaakt dat D.(...) R.(...) het nog steeds op u gemunt zou hebben. Er zijn geen concrete elementen voorhanden die een actuele vrees kunnen onderbouwen.

Zelfs indien er toch nog geloof zou worden gehecht aan uw vrees voor D.(...) S.(...) en D.(...) R.(...), quod non, dient opgemerkt te worden dat u voor dergelijke problemen beroep kunt doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten.

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.*

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonst dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging heeft ondernomen om nationale bescherming in te roepen. U heeft nooit iets ondernomen om uw situatie aan te klagen bij de Georgische autoriteiten (CGVS, p. 22).

Na de steekpartij waarbij uw broer G.(...)) verwond geraakte, diende u geen klacht in bij de politie omdat het volgens u geen zin zou hebben (CGVS, p. 21). U verwijst hierbij naar eerdere incidenten lange tijd geleden waarbij de politie zogenaamd niets zou hebben gedaan (CGVS, p. 21). U staft deze beweringen echter op geen enkele wijze waardoor het bij blote beweringen blijft die geen afdoende verklaring zijn voor de reden waarom u geen bescherming zocht in dat specifieke geval bij de Georgische autoriteiten. Bovendien is de situatie van lange tijd geleden waarnaar u verwijst niet meer de situatie van nu. Gelet op de actuele informatie waarover het CGVS beschikt, moet worden vastgesteld dat er in de huidige tijd wel degelijk mogelijkheden zijn om bescherming te zoeken bij de nationale autoriteiten. Het is in zulke gevallen wel zinvol om de autoriteiten in te schakelen.

Verder verklaarde u nooit iets te hebben ondernomen om uw situatie aan te klagen bij de Georgische autoriteiten omdat je daar advocaten en geld voor nodig hebt (CGVS, p. 22). Toen u erop werd gewezen dat Georgië met een pro-deo systeem werkt, verklaarde u niet in te zien hoe een advocaat u zou kunnen helpen (CGVS, p. 22).

Aangezien u niets heeft ondernomen om nationale bescherming te krijgen voor de door u voorgehouden problemen is dus niet aangetoond dat het in uw geval niet mogelijk zou zijn om nationale bescherming te krijgen.

Volledigheidshalve moet met betrekking tot de vrees die u aanhaalt voor uw minderjarige dochter namelijk dat ze gevaar loopt door u worden opgemerkt dat deze vrees voortkomt uit uw problemen die om bovenstaande redenen ongeloofwaardig en ongegrond werden bevonden waardoor u ook niet kan overtuigen dat uw dochter gevaar zou lopen bij terugkeer naar Georgië.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een actuele gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. Uw Georgisch en Armeens paspoort, de identiteitskaarten van u en uw partner en het origineel paspoort van uw dochter staven louter jullie identiteit en nationaliteit die niet wordt betwist door het CGVS. Uw originele huwelijksakte staft uw huwelijk dat evenmin ter discussie staat. Uw originele verblijfskaart van Zwitserland en het origineel document ter bevestiging van uw asielaanvraag in Zwitserland bevestigen dat u een asielaanvraag in Zwitserland indiende en daar een tijdelijk verblijfsstatuut had gekregen, hetgeen evenmin wordt betwist.

Wat betreft de documenten aangaande uw broer G.(...)), zijn geboorteakte, huwelijksakte en medisch documenten, moet opgemerkt worden dat deze dienen ter staving van jullie familieband. De foto's en medische attesten van uw broer over de laatste aanval voor jullie vertrek tonen enkel aan dat uw broer verwondingen opliep en op 20 januari 2024 naar het ziekenhuis werd overgebracht, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin dat gebeurde. Het medisch document bevat louter de zelf gegeven verklaring van uw broer over hoe hij de verwondingen opliep waarbij hij verklaart te zijn aangevallen door een vreemd persoon (zie administratief dossier). Vooreerst is de bewijswaarde hiervan vanzelfsprekend gering. Daarenboven is hierin niets vermeld over uw aanwezigheid bij dit incident. Het document is dus allerminst in staat om aan te tonen in welke omstandigheden uw broer de vermelde verwondingen heeft opgelopen en verandert dus niets aan bovenstaande vaststellingen.

Over de USB-stick verklaarde u dat hierop een video is te zien van een schietincident in 2014 waarbij uw broer G.(...)) betrokken was. U toonde dit om te laten zien welke problemen er bestaan in uw leven (CGVS, p. 9). Ten tijde van het incident was u zelf in de gevangenis (CGVS, p. 9). De bestanden waarvan sprake konden echter niet worden geopend op de door u neergelegde USB-stick zodat er niet kon worden nagegaan wat hun precieze inhoud was. Hoe dan ook, zelfs indien uw broer in 2014 zou zijn betrokken geweest bij een schietincident kan hieruit gelet op de voorgaande vaststellingen op geen enkele wijze een actueel risico in uw hoofd worden opgemaakt.

Wat betreft de originele documenten van uw psycholoog in Zwitserland moet worden opgemerkt dat deze hierboven reeds werden besproken.

Het document met een lijst van mensen die u zouden hebben gemarteld in de gevangenis heeft geringe bewijswaarde daar het een zelfgeschreven document is.

Met betrekking tot de medische documenten over de incidenten gedurende uw 10 jaar in verschillende Georgische gevangenissen moet worden opgemerkt dat niet wordt betwist dat u in de gevangenis het slachtoffer bent geworden van wanpraktijken. De vaststelling dat u in de periode 2005-2015 incidenten in de

gevangenis heeft meegemaakt, maakt niet dat u hierdoor nu een daadwerkelijke actuele vrees voor vervolging koestert. Deze documenten veranderen daardoor niets aan bovenstaande bevindingen. Verder legde u nog documenten neer aangaande enkele problemen die u had in Zwitserland. U verklaarde daar te zijn beschuldigd van een diefstal, maar uiteindelijk was u onschuldig verklaard (CGVS, p. 10). U legde ook foto's neer waarop te zien is dat er nietjes in uw arm zitten. U verklaarde hierover dat dit gebeurd is in een Zwitsers ziekenhuis. U toonde deze documenten om aan te tonen dat u onmenselijk werd behandeld in Zwitserland (CGVS, p. 11). Momenteel koestert u geen vrees bij een terugkeer naar Georgië door uw problemen in Zwitserland (CGVS,

p. 10 en 11). Het heeft niets te maken met uw probleem in Tbilisi (CGVS, p. 11), waardoor deze documenten niet van belang zijn voor de beoordeling van uw vrees ten aanzien van uw land van herkomst, Georgië en buiten beschouwing kunnen worden gelaten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoekende partij evenmin als vluchteling erkennen of haar de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië verlaten hebt uit vrees gedood te worden door D.(...) S.(...) en D.(...) R.(...) uit het criminele milieu (CGVS, p. 16). Daarnaast vreest u ook onterecht veroordeeld te worden door de Georgische Staat (CGVS, p. 16).

Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken

Vooreerst zijn er volgende elementen uit uw voorgaand asielparcours die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw asielfrelaas.

Zo moet vastgesteld worden dat u al een keer op 27 januari 2019 Georgië verliet (zie administratief dossier, Zwitsers asielfdossier). Op 9 april 2019 registreerden de Zwitserse asielinstanties uw asielaanvraag (zie Zwitsers asielfdossier). Op het persoonlijk onderhoud verklaarde u hierover incorrect dat u een positieve beslissing had gekregen in Zwitserland en dat u de vluchtelingenstatus had gekregen (CGVS, p. 13). De beslissing die u kreeg van de Zwitserse asielinstanties was geen positieve beslissing en u kreeg de vluchtelingenstatus niet (zie Zwitsers asielfdossier). Integendeel op 4 november 2019 werd uw asielaanvraag afgewezen door de Zwitserse asielinstanties (zie Zwitsers asielfdossier). U ondernam een poging om het CGVS te misleiden over de uitkomst van de Zwitserse asielprocedure wat uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Verder wijst het CGVS op het feit dat het verzoek tot internationale bescherming dat u indiende bij de Zwitserse autoriteiten en uw asielaanvraag – dewelke u op dezelfde asielmotieven als uw huidige asielaanvraag baseerde – er afgesloten werd met een weigeringsbeslissing (CGVS, p. 13). Dit gegeven vormt reeds een eerste indicatie die de geloofwaardigheid/gegrondheid van uw asielrelaas danig ondermijnt.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat u, ondanks u nog een tijdelijke verblijfsvergunning had in Zwitserland, toch ervoor koos om vrijwillig Zwitserland te verlaten en terug te keren naar Georgië op 14 november 2023 (zie Zwitsers asioldossier). Nochtans koesterde u toen al uw vrees voor het criminele milieu en de autoriteiten (CGVS, p. 13). U verklaarde mee te zijn teruggekeerd met uw vrouw, die geen legaal verblijf had in Zwitserland omdat ze in groot gevaar was in Tbilisi (CGVS, p. 14). Nochtans was uw echtgenote voorgaand aan haar vertrek naar Zwitserland 2 jaar en half in Tbilisi zonder u (CGVS, p. 14). Toen u erop werd gewezen dat die vaststelling de geloofwaardigheid aantast van uw bewering dat uw vrouw in Tbilisi groot gevaar loopt, verklaarde u dat ze altijd op verschillende plaatsen moest verblijven (CGVS, p. 15). Uw echtgenote zelf verklaarde daarentegen niet genoodzaakt te zijn geweest om op verschillende adressen te verblijven uit veiligheidsoverwegingen toen u in Zwitserland was (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). Geconfronteerd met uw verklaring verklaarde uw echtgenote dat u kortgeschoold bent en cognitieve problemen hebt (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). Deze cognitieve problemen worden op geen enkele manier gestaafd waardoor het bij blote beweringen blijft. De vaststelling dat u vrijwillig terugkeerde naar Georgië tast op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aan. Daarnaast tast de vaststelling dat u verklaarde dat uw echtgenote ondergedoken leefde terwijl dit niet zo bleek te zijn wederom uw algemene geloofwaardigheid aan omdat u opnieuw een poging ondernam om het CGVS te misleiden, dit keer over de veiligheidssituatie van uw echtgenote.

Uw aangetaste algemene geloofwaardigheid en uw persoonlijk gedrag, dat niet in overeenstemming te brengen valt met het bestaan van een gegronde vrees, plaatsen reeds een voorbehoud bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw vluchtmotieven. Los daarvan tasten volgende elementen de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aan.

Wat betreft uw problemen met de overheid en uw vrees voor een nieuwe onterechte veroordeling moet worden opgemerkt dat hieraan geen geloof kan worden gehecht om volgende redenen:

Volgens uw verklaringen heeft de overheid u in totaal 10 jaar lang opgesloten voor niets en u vreest nu opnieuw onterecht veroordeeld te worden omwille van uw verleden (CGVS, p. 17 en 19). Uit niets blijkt echter dat er u effectief een nieuwe veroordeling boven het hoofd hangt. Zo verklaarde u geen enkel concreet probleem te hebben gehad met de autoriteiten na uw terugkeer uit Zwitserland (CGVS, p. 19). U zei na uw terugkeer uit Rusland nog te zijn gewaarschuwd door de overheid maar hierna geen probleem meer gehad te hebben met de overheid buiten dat de overheid geen reactie hadden bij de steekpartij (CGVS, p. 19). Later bleek dat u geen klacht indiende na de steekpartij waardoor ook logischerwijze geen reactie van de politie volgt (zie verder). Overigens kon u probleemloos Georgië verlaten met uw paspoort via de luchthaven van Tbilisi. U reikt dus geen enkele concrete indicatie aan waaruit zou kunnen blijken dat de overheid u onterecht zou willen veroordelen. De door u aangehaalde vrees is dus volstrekt hypothetisch.

De Georgische Staat stuurt volgens u dagelijks gedetineerden die zijn vrijgekomen onterecht terug naar de gevangenis (CGVS, p. 20). De door u beschrijven praktijken van de Georgische Staat vallen echter niet te rijmen met objectieve informatie waarover het CGVS beschikt over de werking van de rechtsgang in Georgië (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf).

Daarenboven kunnen vraagtekens worden geplaatst bij uw bewering twee maal onterecht veroordeeld te zijn geweest door de Georgische Staat. U legt hiertoe geen enkel begin van bewijs neer. Nochtans legt u een groot aantal documenten neer, maar niet de vonnissen van de rechtbanken waarin o.a. de motivatie van de rechter te lezen is. U legt louter een document neer waarin de rechtsartikelen staan die u heeft overtreden volgens de rechtbank (CGVS, p. 22). Helemaal opmerkelijk wordt het wanneer u verklaarde niet in beroep te zijn gegaan tegen uw veroordelingen (CGVS, p. 22). Indien u daadwerkelijk van mening was onterecht veroordeeld te zijn kan niet ingezien worden waarom u niet heeft geprobeerd die veroordelingen aan te vechten in beroep. U gaf als reden hiervoor dat dit geen zin had en dat het veel geld kostte om in beroep te gaan (CGVS, p. 22). Dit zijn blote beweringen die u op geen enkele wijze staft met objectieve elementen. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat betreft uw problemen met D.(...) S.(...) en D.(...) R.(...) moet worden vastgesteld dat die geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat het hier uitsluitend om een gemeenrechtelijk en interpersoonlijk conflict gaat. U verklaarde dat D.(...) S.(...) u nu wilt vermoorden omdat hij u in 2009, toen hij nog niet behoorde tot het criminele milieu, verklikte en beschuldigde bij de politie (CGVS, p. 17). Momenteel behoort hij wel tot het criminele milieu en in dat milieu

wordt het niet getolereerd dat iemand iemand anders verklikt waardoor D.(...) S.(...) nu bang is dat u het aan iemand zou vertellen (CGVS, p. 18). D.(...) S.(...) zou in grote problemen komen als het uitkomt dat hij u verklikt waardoor hij u wil vermoorden om dat te vermijden (CGVS, p. 18). Wat D.(...) R.(...) betreft, blijkt uit uw verklaringen dat u niet weet waarom hij u nu bij een terugkeer naar Georgië zou aanvallen (CGVS, p. 19). Een reden is wat hij heeft gedaan in de gevangenis met u (CGVS, p. 19). Hieruit kan dus geenszins worden opgemaakt dat D.(...) R.(...) u zou viseren omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Evenmin kan vastgesteld worden dat u omwille van redenen zoals bepaald in voornoemde Conventie van Genève niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u niets heeft ondernomen om uw situatie aan te klagen (zie verder).

Daarnaast zijn er ook geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming om volgende redenen:

U verklaarde dat D.(...) S.(...) achter de steekpartij zat in januari 2024, het incident dat maakte dat u besloot om Georgië te verlaten. Dit blijft echter bij een blote bewering van uw kant. U zei deze informatie van een kennis te hebben gekregen maar u heeft geen idee hoe die kennis van u er is achter gekomen dat D.(...) S.(...) de steekpartij had georganiseerd vanuit Frankrijk waar hij nu verblijft (CGVS, p. 17). Gevraagd of uw kennis bewijs heeft dat D.(...) S.(...) achter die steekpartij zat, verklaarde u dat niet te weten en eigenlijk nooit te hebben gevraagd naar bewijzen (CGVS, p. 18). Die kennis zou gewoon tegen u hebben gezegd dat D.(...) S.(...) erachter zit en dat je voorzichtig moet zijn (CGVS, p. 18). U slaagt er dus niet in aannemelijk te maken dat D.(...) S.(...) daadwerkelijk achter de steekpartij zit.

Wat betreft de steekpartij zijn er ook nog volgende bevreedende elementen op te merken die doen twijfelen aan de geloofwaardigheid ervan:

U verklaarde dat twee personen met een hoodie u, uw broer en uw echtgenote hadden opgewacht (CGVS, p. 12). Volgens u was dit een poging van D.(...) S.(...) om u te vermoorden (CGVS, p. 17). In dat geval is het echter heel opmerkelijk dat enkel uw broer werd geraakt en zowel u als uw echtgenote hier geen enkele verwonding aan overhielden (CGVS, p. 20). Ze waren namelijk met twee aanvallers waardoor niet kan ingezien worden indien ze effectief u wouden raken, dat dan niet gelukt is maar het wel gelukt is om uw broer zwaar toe te takelen. U verklaarde hierover dat uw broer u volledig afdekte toen het mes onderweg was richting u (CGVS, p. 20). Dit gebeurde in enkele seconden zei u en wanneer de burens begonnen te schreeuwen zouden de daders zijn weggevlucht (CGVS, p. 20). Indien de daders het effectief op u hadden gemunt en u effectief daarbij aanwezig was kan niet ingezien worden waarom het hen niet zou zijn gelukt om u ook maar enige verwonding toe te dienen (CGVS, p. 20).

Daarnaast is het bevreedend dat u en uw echtgenote verschillende verklaringen afleggen over wie toen de ambulance belde (CGVS, p. 21). Zo verklaarde u te denken dat uw echtgenote en de burens de spoeddiensten hadden verwittigd (CGVS, p. 21). Uw echtgenote daarentegen verklaarde geen ambulance te hebben gebeld, maar zij denkt dat de burens de ambulance belde (CGVS, gehoorverslag partner, p. 8). Geconfronteerd met uw verklaring zei uw echtgenote dat ze dat niet heeft gedaan en dat ze hysterisch was toen (CGVS, gehoorverslag partner, p. 8). Het is opmerkelijk dat u denkt dat uw echtgenote de spoeddiensten heeft verwittigd terwijl uw echtgenote stelt te hysterisch te zijn geweest en daartoe niet in staat was. Dit doet opnieuw twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Verder slaagt u er ook niet in aannemelijk te maken dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade door D.(...) R.(...). Hij zou u hebben verwond in de gevangenis en twee maanden voor uw vertrek naar Zwitserland in 2019 zou hij u hebben beschoten (CGVS, p. 18). Deze incidenten hebben lange tijd geleden plaatsgevonden en na uw terugkeer naar Georgië, waar u terug op uw oud adres ging wonen in Tbilisi, heeft u geen enkel ander incident meegemaakt met D.(...) R.(...) (CGVS, p. 18). Bovenal relativeert de vaststelling dat u niet eens weet waarom hij u zou aanvallen enorm de door u beweerde vrees ten opzichte van hem (CGVS, p. 19). Er heeft dus geen enkel incident meer plaatsgevonden, noch is er enige concrete indicatie waaruit zou kunnen worden opgemaakt dat D.(...) R.(...) het nog steeds op u gemunt zou hebben. Er zijn geen concrete elementen voorhanden die een actuele vrees kunnen onderbouwen.

Zelfs indien er toch nog geloof zou worden gehecht aan uw vrees voor D.(...) S.(...) en D.(...) R.(...), quod non, dient opgemerkt te worden dat u voor dergelijke problemen beroep kunt doen op de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn

geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonst dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u geen enkele poging heeft ondernomen om nationale bescherming in te roepen. U heeft nooit iets ondernomen om uw situatie aan te klagen bij de Georgische autoriteiten (CGVS, p. 22).

Na de steekpartij waarbij uw broer G.(...)) verwond geraakte, diende u geen klacht in bij de politie omdat het volgens u geen zin zou hebben (CGVS, p. 21). U verwijst hierbij naar eerdere incidenten lange tijd geleden waarbij de politie zogenaamd niets zou hebben gedaan (CGVS, p. 21). U staat deze beweringen echter op geen enkele wijze waardoor het bij blote beweringen blijft die geen afdoende verklaring zijn voor de reden waarom u geen bescherming zocht in dat specifieke geval bij de Georgische autoriteiten. Bovendien is de situatie van lange tijd geleden waarnaar u verwijst niet meer de situatie van nu. Gelet op de actuele informatie waarover het CGVS beschikt, moet worden vastgesteld dat er in de huidige tijd wel degelijk mogelijkheden zijn om bescherming te zoeken bij de nationale autoriteiten. Het is in zulke gevallen wel zinvol om de autoriteiten in te schakelen.

Verder verklaarde u nooit iets te hebben ondernomen om uw situatie aan te klagen bij de Georgische autoriteiten omdat je daar advocaten en geld voor nodig hebt (CGVS, p. 22). Toen u erop werd gewezen dat Georgië met een pro-deo systeem werkt, verklaarde u niet in te zien hoe een advocaat u zou kunnen helpen (CGVS, p. 22).

Aangezien u niets heeft ondernomen om nationale bescherming te krijgen voor de door u voorgehouden problemen is dus niet aangetoond dat het in uw geval niet mogelijk zou zijn om nationale bescherming te krijgen.

Volledigheidshalve moet met betrekking tot de vrees die u aanhaalt voor uw minderjarige dochter namelijk dat ze gevaar loopt door u worden opgemerkt dat deze vrees voortkomt uit uw problemen die om bovenstaande redenen ongeloofwaardig en ongegrond werden bevonden waardoor u ook niet kan overtuigen dat uw dochter gevaar zou lopen bij terugkeer naar Georgië.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende elementen aanhaalt die wijzen op een actuele gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of op een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. Uw Georgisch en Armeens paspoort, de identiteitskaarten van u en uw partner en het origineel paspoort van uw dochter staven louter jullie identiteit en nationaliteit die niet wordt betwist door het CGVS. Uw originele huwelijksakte staat uw huwelijk dat evenmin ter discussie staat. Uw originele verblijfskaart van Zwitserland en het origineel document ter bevestiging van uw asielaanvraag in Zwitserland bevestigen dat u een asielaanvraag in Zwitserland indiende en daar een tijdelijk verblijfsstatuut had gekregen, hetgeen evenmin wordt betwist.

Wat betreft de documenten aangaande uw broer G.(...)), zijn geboorteakte, huwelijksakte en medisch documenten, moet opgemerkt worden dat deze dienen ter staving van jullie familieband. De foto's en medische attesten van uw broer over de laatste aanval voor jullie vertrek tonen enkel aan dat uw broer

verwondingen opliep en op 20 januari 2024 naar het ziekenhuis werd overgebracht, maar zeggen niets over de omstandigheden waarin dat gebeurde. Het medisch document bevat louter de zelf gegeven verklaring van uw broer over hoe hij de verwondingen opliep waarbij hij verklaart te zijn aangevallen door een vreemd persoon (zie administratief dossier). Vooreerst is de bewijswaarde hiervan vanzelfsprekend gering. Daarenboven is hierin niets vermeld over uw aanwezigheid bij dit incident. Het document is dus allerminst in staat om aan te tonen in welke omstandigheden uw broer de vermelde verwondingen heeft opgelopen en verandert dus niets aan bovenstaande vaststellingen.

Over de USB-stick verklaarde u dat hierop een video is te zien van een schietincident in 2014 waarbij uw broer G.(...)) betrokken was. U toonde dit om te laten zien welke problemen er bestaan in uw leven (CGVS, p. 9). Ten tijde van het incident was u zelf in de gevangenis (CGVS, p. 9). De bestanden waarvan sprake konden echter niet worden geopend op de door u neergelegde USB-stick zodat er niet kon worden nagegaan wat hun precieze inhoud was. Hoe dan ook, zelfs indien uw broer in 2014 zou zijn betrokken geweest bij een schietincident kan hieruit gelet op de voorgaande vaststellingen op geen enkele wijze een actueel risico in uw hoofd worden opgemaakt.

Wat betreft de originele documenten van uw psycholoog in Zwitserland moet worden opgemerkt dat deze hierboven reeds werden besproken.

Het document met een lijst van mensen die u zouden hebben gemarteld in de gevangenis heeft geringe bewijswaarde daar het een zelfgeschreven document is.

Met betrekking tot de medische documenten over de incidenten gedurende uw 10 jaar in verschillende Georgische gevangenissen moet worden opgemerkt dat niet wordt betwist dat u in de gevangenis het slachtoffer bent geworden van wanpraktijken. De vaststelling dat u in de periode 2005-2015 incidenten in de gevangenis heeft meegemaakt, maakt niet dat u hierdoor nu een daadwerkelijke actuele vrees voor vervolging koestert. Deze documenten veranderen daardoor niets aan bovenstaande bevindingen.

Verder legde u nog documenten neer aangaande enkele problemen die u had in Zwitserland. U verklaarde daar te zijn beschuldigd van een diefstal, maar uiteindelijk was u onschuldig verklaard (CGVS, p. 10). U legde ook foto's neer waarop te zien is dat er nietjes in uw arm zitten. U verklaarde hierover dat dit gebeurd is in een Zwitsers ziekenhuis. U toonde deze documenten om aan te tonen dat u onmenselijk werd behandeld in Zwitserland (CGVS, p. 11). Momenteel koestert u geen vrees bij een terugkeer naar Georgië door uw problemen in Zwitserland (CGVS, p. 10 en 11). Het heeft niets te maken met uw probleem in Tbilisi (CGVS, p. 11), waardoor deze documenten niet van belang zijn voor de beoordeling van uw vrees ten aanzien van uw land van herkomst, Georgië en buiten beschouwing kunnen worden gelaten."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad wijst er verder op dat verzoeker met de boutade dat er geen resultaatsverplichting kan worden opgelegd om alle gestelde vragen te beantwoorden de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing niet ombuigt. Ook waar verzoeker aanstipt dat hij naar best vermogen een antwoord heeft proberen te formuleren op de vragen die hem gesteld werden, waaruit blijkt dat hij dit op een afdoende manier heeft gedaan, beperkt hij zich tot het uiten van kritiek, zonder in concreto aan te tonen welke verklaringen zouden zijn veronachtzaamd bij de totstandkoming van de bestreden beslissing en welke concrete verklaringen hierop een ander licht zouden kunnen werpen.

Met het argument dat moet rekening worden gehouden met zijn mogelijkheden en kennis die hij heeft alsook met zijn medische problematiek, gaat hij voorbij aan de volgende pertinente vaststellingen:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofd kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op het persoonlijk onderhoud verklaarde u neurose te hebben en te lijden aan een depressie (CGVS, p. 9). Desondanks legde u geen medische attesten neer waaruit zou kunnen blijken dat u op het moment van het persoonlijk onderhoud niet in staat zou geweest zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming. Bovendien gaf u bij aanvang aan dat u zich klaar voelde om het interview af te leggen en dat het goed gaat met uw gezondheid (CGVS, p. 2). De medische attesten die u neerlegde zijn van uw psycholoog in Zwitserland waar u twee jaar en half een behandeling kreeg (CGVS, p. 9-10). In een attest dd. 13 oktober 2022 wordt de diagnose PTSS en een ernstige emotioneel instabiele persoonlijkheidsstoornis vastgesteld. Er wordt daarin ook gesteld dat u lijdt aan ernstige depressieve symptomen waarvoor u psychotrope medicijnen kreeg toegediend. Een ander document dd. 11 april 2022 vermeldt dat u sinds november 2021 een psychiatrisch psychotherapeutische behandeling volgt. Een derde attest dd. 20 april 2022 van een Centrum voor Verslavingsgeneeskunde waar u een behandeling kreeg die

zich beperkte tot verslaving specifieke en somatische interventies. Over het geheel van de medische attesten moet worden vastgesteld dat ze geen enkele informatie bevatten over hoe men tot de gestelde diagnoses is gekomen. Noch wordt op enige wijze toegelicht in de attesten of de psychische problematieken eventueel een invloed zouden kunnen hebben op uw vermogen om op volwaardige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Uw echtgenote verklaarde, na een confrontatie met een tegenstrijdige verklaring van u, dat u lijdt aan cognitieve problemen door al de vechtpartijen die u meemaakte in de gevangenis (CGVS, gehoorverslag partner, p. 5). Desondanks wordt hiervan geen enkel medisch attest neergelegd en blijkt niet uit gehoorverslag dat u niet in staat was om de vragen te begrijpen en te beantwoorden. Het persoonlijk onderhoud kende verder een normaal verloop waarbij u in staat bleek om uw asielmotieven uiteen te zetten en de u gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden (CGVS, pg 10 en 11). Daarenboven dateren de medische attesten van uw tijd in Zwitserland en legde u geen enkel recente medische of psychologisch stuk neer waaruit uw huidige psychologische toestand kan worden afgeleid. De aangehaalde nood is bijgevolg niet van aard om aan te tonen dat het standaard procedureverloop in het gedrang zou zijn gekomen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.(...) Wat betreft de originele documenten van uw psycholoog in Zwitserland moet worden opgemerkt dat deze hierboven reeds werden besproken. (...)

Met betrekking tot de medische documenten over de incidenten gedurende uw 10 jaar in verschillende Georgische gevangenissen moet worden opgemerkt dat niet wordt betwist dat u in de gevangenis het slachtoffer bent geworden van wanpraktijken. De vaststelling dat u in de periode 2005-2015 incidenten in de gevangenis heeft meegemaakt, maakt niet dat u hierdoor nu een daadwerkelijke actuele vrees voor vervolging koestert. Deze documenten veranderen daardoor niets aan bovenstaande bevindingen.” Hieruit blijkt dat wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijk (medische) situatie en de documenten die hij hieromtrent aflegde.

Verzoeker doet met zijn loutere bewering dat zijn medische problematiek, die hij in het verzoekschrift nader omschrijft als emotionele instabiliteit, een onmiskenbare invloed heeft op de mogelijkheden die hij heeft om zijn persoonlijke situatie toe te lichten in het bijzonder omwille van de stresserende situatie waarin hij zich bevond tijdens het persoonlijk onderhoud geen afbreuk aan de voormelde terechte en pertinente motieven.

In navolging van het Commissariaat-generaal kan de Raad niet anders dan evenzeer vaststellen dat het geheel van de medische attesten geen enkele informatie bevat over hoe men tot de gestelde diagnoses is gekomen noch wordt op enige wijze toegelicht in de attesten of de medische problematiek eventueel een invloed zouden kunnen hebben op verzoekers vermogen om op volwaardige wijze deel te nemen aan het persoonlijk onderhoud. Uit deze attesten blijkt niet wat de gevolgen zijn van verzoekers emotionele instabiliteit en of hij hierdoor al dan niet met cognitieve problemen kampt. Bovendien dateren de neergelegde stukken uit de periode dat verzoeker zich in Zwitserland bevond en legt hij geen recent medisch attest neer, waaruit blijkt dat deze problematiek ook nog speelde in hoofde van de verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud en wat de gevolgen hiervan zijn. Aangezien het persoonlijk onderhoud verder een normaal verloop kende waarbij verzoeker in staat bleek om zijn asielmotieven uiteen te zetten en de hem gestelde vragen te begrijpen en te beantwoorden, kunnen de door hem neergelegde documenten uit Zwitserland en zijn ongestaafe verklaringen over het kampen met neurose en depressie niet volstaan ter verschoning of verklaring van de door hem afgelegde verklaringen. Ook gaf verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud toe in België geen psychologische behandeling te ondergaan noch medicatie te nemen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10), hetgeen werd bevestigd in het verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen en eenduidige, juiste en coherente verklaringen kan afleggen over de kernelementen van zijn vluchtrelaas.

De stelling dat verzoeker in Zwitserland in het bezit was gesteld van een tijdelijke verblijfsvergunning en dit voor hem duidde op “de aanvaarding van zijn situatie” en “een wens van hem”, kan geen afbreuk doen aan het gegeven dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk heeft aangegeven dat het resultaat van zijn asielaanvraag in Zwitserland was dat hij daar als vluchteling werd erkend (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13), terwijl uit het administratief dossier duidelijk blijkt dat zijn verzoek om internationale bescherming in Zwitserland werd afgesloten met een weigering. De stelling dat hij zich baseerde op zijn eigen wens als vluchteling te zijn erkend in Zwitserland acht de Raad niet aannemelijk. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud bleek dat verzoeker verdere vragen met betrekking tot de door hem ontvangen tijdelijke verblijfsvergunning en de door hem beweerde status van vluchteling werden gesteld, waarbij hij bleef vasthouden aan zijn erkenning als vluchteling (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13, 14). Indien hij zich daadwerkelijk baseerde op zijn wens om te worden erkend als vluchteling in Zwitserland dan had hij dit in die zin ook kunnen aangeven tijdens het persoonlijk onderhoud, *quod non*. Waar verzoeker stelt dat dit ook

een rol speelde in zijn terugkeer naar Georgië nadat ook zijn vrouw en dochter waren teruggekeerd ondanks de moeilijkheden die hij daar kon verwachten, wordt vastgesteld dat dit door hem niet nader wordt toegelicht. De Raad ziet niet in op welke wijze de weigering van zijn verzoek om internationale bescherming en/of het hebben van een tijdelijke verblijfsvergunning voor hem van invloed zou kunnen zijn op zijn terugkeer naar Georgië. Indien verzoeker daadwerkelijk nood had aan internationale bescherming, valt een terugkeer naar Georgië hiermee niet te rijmen.

Met het louter herhalen van zijn verklaringen stellende dat hij in Georgië ten onrechte veroordeeld werd, dat er corruptie en machtsmisbruik is en dat hij hier niets tegen kon ondernemen, ook niet tijdens een beroepsprocedure, plaatst verzoeker de pertinente en terechte vaststellingen die omstandig werden toegelicht in de bestreden beslissing niet in een ander licht. Het betoog dat hij nog geïnterviewd werd bij een steekpartij in 2024 waaruit naar eigen zeggen zijn oprechtheid blijkt, is niet meer dan een herhaling van zijn verklaringen, maar doet geen afbreuk aan de pertinente en concrete vaststellingen van de bestreden beslissing desbetreffend.

Verzoeker meent vervolgens dat de verschillen in zijn verklaringen met deze van zijn echtgenote met name over wie de ambulance belde geen afbreuk doen aan de oprechtheid van de gebeurtenissen, en wijst erop dat zijn echtgenote zichzelf beschreef als hysterisch waardoor bepaalde zaken van minder belang waren. Indien verzoekers echtgenote op dat moment daadwerkelijk hysterisch was, acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker dacht dat zij in dergelijke omstandigheden in staat was de ambulance te bellen.

De Raad wijst erop dat het aan verzoeker toekomt *in concreto* aan te tonen dat het hem in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, alwaar hij evenwel in gebreke blijft.

Wat betreft de bewijzen van zijn marteling in de gevangenis, waarvan hij ter terechtzitting kleurenkopieën neerlegt, de foto's van de dader van de steekpartij en een foto van de persoon die een valse getuigenis heeft afgelegd, die verzoeker per aanvullende nota van 16 september 2024 neerlegt, dient te worden opgemerkt dat verzoeker in gebreke blijft de link met zijn persoonlijke situatie aannemelijk te maken. Op de foto's van de verwondingen is verzoekers gezicht niet waar te nemen, zodat dat niet zonder meer kan worden uitgemaakt of het om verzoeker zelf gaat. Ook kan aan privé-foto's slechts beperkte bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld.

Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat niet betwist wordt dat verzoeker in de gevangenis het slachtoffer is geworden van wanpraktijken. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij hierdoor nu een daadwerkelijke actuele vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het is de Raad ook niet duidelijk en dit wordt door verzoeker ook niet toegelicht op welke wijze de foto's van de dader van de steekpartij en een foto van de persoon die een valse getuigenis zou hebben afgelegd zijn verklaringen en bovenstaande vaststellingen in een ander licht kunnen plaatsen.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet is voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen, beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Georgië zou hebben gekend of zal kennen.

Ook met zijn algemene betoog dat hij een langdurige periode afwezig was, dat hij onvermogen is, geen huisvesting of een inkomen heeft en beschouwd zal worden als een buitenstaander en bij terugkeer naar Georgië zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede, overtuigt hij niet.

Verzoeker brengt geen enkel concreet element aan dat hij bij terugkeer naar Georgië door een actor van vervolging zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF